

N:o 4.

Ank. till Riksd. Kansli den 4 Febr. 1882, kl. 8 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition med förslag till Förordning angående upphörande af skyldighet för den, som emot Hofrätts dom vill Konungen söka, att i visst fall träda i fängelse till sakens slut.

Lag-Utskottet har från Kamrarne fått till handläggning emottaga en af Kongl. Maj:t den 13 Januari innevarande år till Riksdagen aflåten nådig proposition, hvilken lyder som följer:

»Riksdagen har i underdånig skrifvelse den 19 April 1881 anmält, att Riksdagen, som funnit hvad 5 och 6 §§ i 30 Kap. Rättegångsbalken för närvarande innehölle angående skyldighet för den, som emot Hofrätts dom vill Konungen söka, att, om han ej kan ställa borgen för sig sjelf, träda i fängelse till sakens slut, icke öfverensstämmande med nutida åsigter och förhållanden, för sin del beslutat en författning i ämnet, af innehåll Riksdagens skrifvelse utvisar. Öfver detta förslag infordrade Kongl. Maj:t Högsta Domstolens utlåtande, hvarefter, sedan detta inkommit, Kongl. Maj:t, med afseende å hvad i Högsta Domstolen blifvit emot förslaget anmärkt, funnit detsamma icke kunna oförändradt antagas. Då emellertid Kongl. Maj:t anser en förändring af berörda lagstadganden lämplig och af behovet påkallad, har Kongl. Maj:t låtit uppgöra nytt förslag till förordning i ämnet, och vill Kongl. Maj:t, sedan detta förslag undergått grundlagsenlig granskning, med bifogande af de i Statsrådet och Högsta Domstolen i ämnet förda protokoll, jemlikt 87 § Regeringsformen föreslå Riksdagen att antaga följande förslag till

Förordning angående upphörande af skyldighet för den, som emot Hofrätts dom vill Konungen söka, att i visst fall träda i fängelse till sakens slut.

Med upphäfvande af hvad 5 och 6 §§ i 30 Kap. Rättegångsbalken, förstnämnda lagrum sådant det lyder enligt Förordningen den 18 April 1849, innehålla angående skyldighet för den, som tappat i Hofrätt och vill Konungen deremot söka, att i visst fall träda i fängelse till sakens slut, förordnas att sökanden i stället skall inom tid, som i 7 § af samma Kap. sägs, om sin oförmåga att fullgöra Hofrättens dom förete intyg af domstolen eller domaren, eller, om det ej kan ske, af vederbörande kronobetjent eller kyrkoherden i den församling, der sökanden bor och har sitt hemvist.»

Utskottet, som icke funnit något att erinra vid Kongl. Maj:ts ifråga-
varande förslag, får vördsamt hemställa,

att den Kongl. propositionen måtte af Riksdagen an-
tagas.

Stockholm den 4 Februari 1882.

På Lag-Utskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.
